

Zpět na média

Karel Švanda, Seminárky.cz, 2008: Slavný textař Pavel Vrba slaví sedmdesátiny. Máme pro vás exkluzivní rozhovor! V době, kdy dokončoval s Jiřím Hubáčem Královnu Antoinettu, nám věnoval svůj čas a zodpověděl naše zvědavé otázky...

Kdy jste začal s psaním básniček?

„Brzy, snad v osmi letech. Měl jsem rád historii, a to se promítlo i do „rané tvorby“. Napsal jsem tehdy triptych s neskromným titulem Historie v básních – Jan Žižka, Jan Roháč a Jan Rokycana. Už si nepamatuji, co mě přitahovalo k tomuto rozporuplnému období našich dějin. Nejspíš barvotisková oficiální pohlednice, na které se husitství vydávalo za to největší a nejlepší, co naši zemi, kromě komunistů, potkalo.“

Ovlivnil Vás někdo ve Vaší tvorbě?

„Každý autor má nějaké idoly. U mne to byli a jsou z mnohých třeba Villon, antika, Jesenin, Nezval, Seifert, Holan a hlavně francouzští prokletí básníci a beatníci...“

Jak reagovali rodiče na to, že inklinujete k psaní, veršování a muzicírování?

„Moji rodiče byli velmi kultivovaní lidé, měli jsme velkou knihovnu, hodně gramofonových desek a nikdy nedělali pro mne nějakou selekci toho, co bych měl číst nebo poslouchat. Moje „básnění“ brali jako legrační rozmar, ze kterého vyrostu, a v hudbě mě podporovali, takže jsem od šesti let chodil tak zvaně „do houslí“. Skončil jsem s nimi až v patnácti, když jsem se zamiloval do kytary...“

Jaký jste byl žák, student?

„Se školou jsem neměl nikdy za celé studijní období žádné problémy. Díky vrozené paměti a nevynucovaným zájmem o všechno, platila pro mě Komenského teze „škola hrou“. Možná na někoho budu působit jako vzorový debil, ale šlo mi to samo. S názory a chováním už to bylo horší. Neústupný až konfliktní solitér, který trval na svém. Měl jsem z toho mnoho malérů i v dalším životě.“

Jak a kde jste prožíval mládí?

„Byli jsme taková stěhovavá rodina. Otec byl velmi žádaným odborníkem, a tak šel tam, kde se začínalo něco nového a my s ním; narodil jsem se v Brně, po třech měsících to byl na tři roky Zlín a pak devět let Sezimovo Ústí. A poté Praha. Venkov, kde bylo nádherně, jsme při zpětném pohledu opustili právě včas. Po únoru 48 nastaly postihy a Praha byla bez dnešní počítačové evidence anonymnější. V Praze byla kultura a ta mě přitahovala a přitahuje. Je to všechno Osud. Sám si říkám, co by asi ze mne bylo, kdybych byl dospíval na venkově.“

Naši čtenáři jsou především mladí lidé toužící po vzdělání. Co byste vzkázal mladým, začínajícím “psavcům”?

„Při pohledu zpátky jsem se ujistil v jednom. Vy nehledáte psaní, ale psaní si buď najde, nebo nenajde vás. A když už si vás najde, je dobré být připravený. Hledat souvislosti, číst, poslouchat hudbu, vnímat obrazy a vůbec nasávat všechno jako houba. To přetavovat v sobě v něco vašeho. Místo je tam vždycky, protože kružnice, z které vnímáme střed – objekt, má nekonečný počet bodů. A když už si získáte jakž takž respekt, neznamená to nic. Je to další začátek, další pochybnosti a další malé výhry a velké prohry. A pak to nejdůležitější. Když už je nezpochybnitelné, že máte jakýsi talent, musíte mít talent to všechno

unést. Jinak se utrápíte, zblázníte a uhoříte sami v sobě, nebo se z vás stane nesnesitelný narcis. Dějiny umění jsou toho přehledným důkazem.“

Jak nahlížíte svět českého “šoubyznysu” a jeho účastníky?

„To je otázka na esej. Ze zkušenosti vím, že jsou bohatší a chudší léta na nadané a tvořivé lidi. Je to taková sinusoida. Každá nová generace chce něco svého a minulé se jí zdá přežilé. Současný český šoubyznys je zcela o penězích, jak už říká název. ‘Za starých pořádků’ to bylo tak, že kromě pár lidí, kteří si vydělávali v zahraničí, neměli si ti doma co závidět. Byli na tom zhruba stejně. Nic nám neutíkalo a nic kromě vlastního přetlaku nás nehnalo. Je to nejen můj názor, že jsme byli jaksi sošnější a dnešní adepti se mi zdají placatější. Ale netroufám si hodnotit ani soudit. K tomu je potřeba čas a odstup. Toho se zákonitě nedočkám. Netrápí mě to. Přijdou jiní.“

A 70. anděl přichází...

Mistře Pavle Vrbo, když Vám bylo šedesát, vyšla Vám kniha ...A prošlo tu 60+6 andělů. Za redakci Seminarky.cz Vám přejeme, aby i ten 70. přicházející anděl Vás neméně inspiroval a střežil jako ti předcházející...

Karel Švanda, 15. 4. 2008, studentský portál [Seminárky.cz](http://Seminarky.cz)

[Zpět na začátek textu](#)